

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: גרש- צבי	שם משפחה: בידרמן
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: בידרמן		בלועזית Biderman	
שם פרטי איתו נולדתי: גרש		בלועזית Gersch	
שם פרטי ושם משפחה של האב: דוד		שם פרטי ושם נעורים של האם: מירה פורטנוי	
שם פרטי ושם משפחה של האב: דוד		שם פרטי ושם נעורים של האם: מירה פורטנוי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בריצאן		מקום מגורים: מולדבה	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: אוקראינה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: גטו דומינובקה		תאריך השחרור: 31/4/1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור מולדבה בריצאנה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1978	
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה ההגנה	

נא ספרי על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

משפחתי מנתה שני הורים ושלושה ילדים, כשאני האמצעי מביניהם. אבי עזק בגידול וסחר בסוסים, אמי הייתה עקרת בית. עם פרוץ המלחמה החלו פוגרומים ביהודים. הוציאו אותנו מהבית והועברנו לגטו. לא הורשינו לקחת איתנו ציוד. עד הגטו הלכנו ברגל כ-400 קילומטרים. אבי הופרד מהמשפחה ונלקח למחנה עבודה. בדרך, סבתי- אם אבי- התקשתה ללכת בדרך והגרמנים רצחו אותה ממש מול העיניים שלנו. בתוך הגטו נפטר אחי הקטן, יוסף, מהרעב. היה בן שנתיים במותו. בשלב מסוים אבי ברח ממחנה העבודה והצטרף אלינו לגטו. הוא התחיל לעבוד שם כסנדלר וגם נתן מסתור לאחרים במרתף בו עבד. מאוחר יותר הוא נתפס ונלקח ליער בסביבה, ביחד עם קבוצה של יהודים נוספים, להשמדה. הוא שוב הצליח לברוח ושם כבר הצטרף לפרטיזנים. בגטו נשארנו עד סוף המלחמה, ושם גם נולד לי אח קטן נוסף ושמו אהרון.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה חזרנו למולדבה בעגלה, וגמאבי הצטרף אלינו. בשנת 1946 נסענו לצ'רנוביץ, בדרך לישראל, אך שערי ברית המועצות נסגרו. בינתיים אני הלכתי לבית הספר וגם עזרתי לאבי בסנדלרייה, וב-1957 התגייסתי לצבא האדום כסיפונאי באוניית קרב. שוחררתי בדרגת סמל ב-1962. בהמשך עבדתי ככרסם ומסגר, הוכשרתי כטכנאי עובד שבבי, ובהמשך למדתי וסיימתי תואר בהנדסת מכונות. בשנת 1957 עברתי ממפעל למתכות למפעל טקסטיל. המשכנו לגור בצ'רנוביץ עד העלייה לארץ. בהמשך גם התחתנתי עם לובה לבית מקבל ונולדו לנו שלושה ילדים. תחילה גרנו במרכז קליטה בחדרה וכעבור שלושה חודשים התקבלתי לעבודה בתעש"א, שם עבדתי במשך 15 שנים כטכנאי ביקורת בתחום העל מתכתי. מאז פרישתי מהמקצוע אני פנסינור.

הסיפור נכתב על ידי צבי ברש בירדמן

ראשון לציון, ינואר 2011